

UJKOR

ORSZÁGOS PINCZÉRLAP

Megjelenik minden hó 10-én és 25-én.

MEGLÉPŐ: ELŐFIZETÉSI ÁR: KÜLFÖLDI:
 Egész évre . . . 6 ft — kr.   Egész évre . . . 6 ft 80 kr.
 Fél évre . . . 3 ft — kr.   Fél évre . . . 3 ft 40 kr.
 Negyed évre . . 1 ft 50 kr.   Negyed évre . . 1 ft 70 kr.

SZERKESZTŐ ÉS LAPTULAJDONOS:

FLÓR GYÖZÖ.

 Szerkesztőség és kiadóhivatal, hová a lap szellemi részét illető közlemények és előzetési pénzek küldendők:
Polgár-utca 21. szám.
 Hirdetések jutányos áron felvételnek ugyanott.

Az „Ujkor” t. közönségéhez!

Lapunk a magyar pinczérsegéjkorát hirdető „Ujkor”, az egyenes elvű, szabad szellemű s mindentől független szaklap az első félév végére ért.

Rövid kis idő ez, alig megemléstésre méltó, csak hat hónap az egész.

És mégis ha tekintetbe vesszük az „Ujkor” e hat hónapját az nagy küzdelmekkel járt s fáradságokkal végzett munkáját, ha tekintetbe vesszük a célt, mely e hat hónapos nagy munkásságon keresztül vezetett s a melynek megvalósulásáért az „Ujkor” ezeltől félévvel megindult, ha tekintetbe vesszük az eredményeket és sikereket, melyeket ez utóbbitól illetve, elért: nem-e mondhatja el az „Ujkor”, hogy szaklap még nem volt, mely így rövid időn át munkásságának annyi szép sikereit tudhatni.

Az „Ujkor”-ot, megindulásakor egy színdék vezette: a pinczérsegéjkor helyzetét rojta dönteni, megsemmisíteni és helyébe újat teremteni.

Az „Ujkor” megindulásakor csak egy célt tűzött ki: — Az Országos Pinczér-Egyletet eszmé czélját, a melynek megvalósulásával, a magyar pinczéri kar egy boldog létjövőben, melyet szabadság és esz szerezet sugároz körül, fogja magát látni és érezni.

Szabadság, létjövő s tekintélyt szerezni, volt erősen feltét és minden szándék s törekvés lapunk megindításakor. És van az most is, lesz is mindaddig, míg csak az eszmék s célok létezéséig még nem történt.

Hogy pedig mindez megtörténhessen s hogy a küzdelem mielőbb befejeztesk, az „Ujkor” előzetes közönséget tisztelteljesen felkérjük, hogy bennünk ezen nagy s nehéz munkában segítsen s lapunkat mint eddig, úgy ezután is becses partfogásába venni szíveskedjen.

Az „Ujkor” előzetési ára mind rendezen:

Egész évre . . . 6. — frt.

Félévre . . . 3. — »

Negyed évre . . . 1.50 »

A kiknek előzetése lejárt, lapjukhoz postaiudvarnyit csatolunk.

Az előzetéseket megújítani s a pénzt melőbb beküldeni, tisztelettel kérjük.

Az „Ujkor” szerkesztőségé.

A nyugdíj-ügy.

Alig hogy kibontakozott nyugdíj-ügyünk az eszmék homályából, alig hogy valamennyire felismerhető alakot öltött a pinczérkar észszerű és annak társadalmi intelligenciáját, valamint előreható gondoskodását jellemző önjátása: már is látható a bírálók felváltása, ki-ki a maga módja és érdeke

szert fészítve pályává a csecsemő bőrt, hogy azon valamely anatómiai műtétet eszközöljön.

Nem akarom a bírálótól a jóhiszeműség feltevését elvonni, sőt azt határozottan supponálom, de az úgy, vagy mondjuk már, hogy a esemete megizmosodhatása érdekében feltétlenül megkívánandónak tartom, hogy a bírálót mindenkor tárgyilagos és oly — hangú — anatómikusan szólva — a műtét szakértelemmel, tehát úgy legyen eszközlő, ne hogy czélt tévesztve, a kedves és sokat ígérő esemétét az ő szabatos fejlődésében megakasztszuk, vagy esetleg tán — ments Isten — életerét elvagdadjuk.

Bizony, nagy lenn a felelőssége annak aki ezt elkövetné. Soha még nem bocsájtható véket követne el.

Ne hogy felelőretek azonban. Táv-ol tőlem a szándék, hogy a bírálat gyakorlatától bárkit is elriasztani akarék, vagy tán annak jogát bárkítől is elvontani akarám. Ellenkezőleg. Kíváncsnak sőt üdvösnék tartom, hogy az ez ügyben történendő intézkedések minél több oldalról és minél szeleesebb mederben pratraktáltassanak: ki-ki legjobb tudása és tehetsége szerint fejtsse ki az ő eszméjének czelszerűségét és annak okait. De ezt azonban egy esetben se mulassza el az illető véleményét mondó: mert egyszerűen csak kimondani valamire azt a „rossz”-jelzést, ezzel a bírálat nem hogy csak nem tett eleget hivatásának, sőt vétett az ellen s mindenesetre többet értett, mint a mennyt használni vélt az ügynek. Ellenben ha kifejezi annak módja szerint az ő nézeteit, ha intézkedés szemben tervet állít fel, — a mit a tárgyilagos kritika lényege elengedhetlenül feltételez — úgy ezzel esetleg a vezető-tényezőknél jó eszmével szolgál, a mely az ügy üdvére fordítható. Az indokolatlan kritika, az okvetlen bírálatas, az esetleges hibák szenvedélyes felrovása diszreditálja a vezető egyéniségeket, megrendíti az intézménybe vetett bizodalmat, végeredményben pedig megfosztja társadalmunkat egy ma még kiszámíthatatlanul üdvös intézménytől, amelynek jótékony célzata már eszményi mivoltában a melegséggel, a jövőbe vetett bizodalom

édesen kecsgetető érzésével töltötte sok olyanok szívét a kik az ő saját és családjaik sorsának bizvósítását, üdvét és boldogságát szívükön hordják.

Tehát ha bírálatot gyakorolunk, ezeket egy pillanatra se tevésszük szemünk előtt.

Végre is tökéletesen alkotni felül áll az emberi gyarlóságom.

Azt az Istenség tartotta fenn magának. Az abszolút — jó lehet igen sokak hő óhajútsa, de ő ott fog maradni mindörökké az ő isteni birodalmában. Ezzel legyünk tisztában. Nincs az az alkotás, a mit meg ne lehetne kritizálni; s az tényleg meg is történik.

Tehát meg fog az történni a mi kedves nyugdíj-ügyünkkel is. —

Én magam is kigiénylem széremre a kritika jogát. Fogok is vele élni, a mikor csak annak okát és helyét látom; de természetesen, hogy a fennhangozottakkal szigorú szemeltartás mellett.

Abszolút-jót tehát emberi lény nem alkothat; következésképpen a mi nyugdíj-ügyünk sincs a tökély híján. Ézért azonban eszemagában sincs bárkinek is neki rotani; ellenben indítatva érzem magamat igen is arra, hogy észrevételeimet megtegyem és a jövő teendői iránt jóhiszemű termetem ismeressem. Ez nemcsak, hogy joga, de kötelessége is minden őszinte ügybarátnak úgy vélem.

Az eddig elhangzott bírálatok biz nem voltak hiányban a személyi motívumoknak. Ez a fentüli kifejezett érdekek szempontjából egyszerűen nem helyesülhet, miután annak indokoltasága fenn sem is forgott, s ha tényleg lét volna is alap a kifogásokra, mellőzhetőnek tartom a személyi oly módoni érintés, hogy az által alapot szolgáltatásunk az intézmény iránti bizalmatlankodásra.

Én részemről nem találok kifogásolni valót az intézőség eddigi ténylegességében. Hogy a dolgok nem haladtak oly tempóban, mint azt óhajítottuk, annak okait nem a vezető egyének hibáiban tartom keresendőnek. Tény az, hogy a vezetőséggel megbízottak nem tettek többet mint, a mi tényleg-düstükl kiszabott; de kevesebbet se.

Az igazgatóság sérényen megküldi az ő nyomtatványait azokra, a helyekre,

a hol választmányok alakultak. Ez tény.

No de én részéről ezt nem tartom elégségesnek, s azt hiszem, hogy ezen eljárásnak kielégítő volta felől az igazgatósság se győződött meg meg.

A harmadik hónapja már, mióta az atakuló kongresszus megtörtént s bizony azokra valamennyi feljegyzésre méltó intézkedés még nem történt.

Megjegyzem ismételnem, hogy ezért a vezetőséget nem okolom; az ő keze köve van, mert nincsenek megadva az eszközök arra, hogy a megkívánható módon eljárhasson. Pénz kellene t. i. a dologhoz.

A vezetőség első teendője lett volna megalakulása után, hogy a vidéki választmányokat személyesen szervezze; már pedig, hogy ehhez pénz kell, a felett a vitaközös kizártnak tartom. Egy erre a célra szolgáló alap-tervezésről a kongresszus nem intézkedett s így ha az igazgatósság ezeket a szervezési teendőket teljesíteni akarná: az alapszabály szerint tullepné hatás és működési körét.

Itt látom megboszulva azt az eljárást, a mely szerint a szegedi kongresszusnak a szervezésre vonatkozó határozatait úgy a következő kongresszusok, valamint a fentartó bizottság is egyszerűen mellőzte.

Vissza kell tehát térni a szegedi határozatokhoz és fogmatosítani kell azokat. Tessék csak az igazgatósságnak kézbe venni a szegedi kongresszus jegyzőkönyvét; meg van abban írva szabatos és részletesen a szervezésre vonatkozó mikénti eljárás.

A szegedi kongresszus behatóbban foglalkozott az ügyvel, mind bármely más tényező. Szorgos és alaposan átgondolt munka eredménye az.

Tessék csak kézhez venni. S ha

ez megtörtént: küldje ki az igazgatósság az ő szervező emberét, majd megfogja látni, hogy mily gyorsan és könnyedén meg lesz alkotva a nyugdíj-intézmény szervezete, a mi nélkül különben úgy is életveszélyes az egész nyugdíj-ügy. Majd megfogjak látni, hogy mily hamar együtt lesz 2—3000 nyugdíjintézeti tag.

Lépe csak át az igazgatósság e tekintetben a kongresszus által neki megszabott munkakört. A felelősségben magam is osztozom.

Költson el 4—5000 forint: az nem tesz semmit, de szervező meg jól a dolgot. Ki fogja az magát fizetni. Sőt nem hogy csak ki fogja magát fizetni, hanem csak úgy lehetséges a nyugdíj-intézményt fentartani.

Itt nincs mit habozni; sőt sietni kell, mert másképp eltalálják feleljeni, hogy nyugdíj-intézmény létezik.

Elég volt már a phrázisból, most már a tetteknek kell következnie.

Nem szabad kicsinyeskedni a pénzzel. Azzal legyen tisztában mindenki, hogy pénz nélkül a dolgot nem lehet nyélbe títani.

Fel kell tehát állítani mielőbb a vidéki választmányokat; fel kell venni minden választmányhoz a szükséges személyzetet megfelelő fizetéssel, mert azokat a teendőket, a melyek egy választmány működési területén szabatos ügyvezetést feltételeznek előfordulnak, azt Isten nevében, úgy melleslegesen foglalkozásképpen nem fogja senki se elvégezni. Még ha akarná, akkor se tehetné, mert az fizikai lehetetlenség.

Egy választmány körébe eső munka egy teljes embert követel, még pedig azt az embert jól meg kell fizetni.

Sok dolog lesz egy ilyen ügyvezetőnek: a ki azt nem hiszi, az

vagy nem ért a dologhoz, vagy pedig nem gondolkodott felette.

Egy választmány területre a szegedi beosztás szerint legalább is 3 megyére terjed. Már most egy ily territóriumon, hogy menyit és miféle teendők fordulhatnak elő, fogalmat alkothat magának a gondolkodó és befogja látni, hogy csak úgy remélhetünk szabatos és megfelelő ügyvezetést, ha a szükséges tényezőket megszerezzük és befogja látni azt is, hogy ez szorosan egybe van forrva a nyugdíj-intézmény létével, sőt hogy az azt határozottan feltételezi.

Várjuk tehát az igazgatósság intézkedését.

Tessék csak jönni mielőbb, mert másképp baj lesz.

Van a vidéken sok ügybarát — majd összeszegtünk!

Toth Endre.

Szervezkedés és mozgalom.

Az O. P. E. elők. vezetó bizottság tisztikara.

Az O. P. E. elők. v. b. f. hó 1-én tartott ülésen az újra s a lemondottak helyébe választottakkal a tiszti vezetőség tagjainak névsora a következőképpen állapított meg: Toth Endre főnököz, elnök Rundsberg József, alelnökök Horváth Géza és Bayer Gyula, jegyzők: Hunyadi Lajos és Vedrali Oszkár, pénztárok: Sugár Miksa, másodpénztárok: Nagy György, ellenőr: Adám Ödön, ügyelő: Ladányi Ede és m. biztos Koszónyi Antal.

Az O. P. E. előkészítést vezetó bizottság kül- és pártoló tagjai.

Az O. P. E. előkészítést vezetó bizottság (Szeged) legutóbbi ülése határozatából kifolyólag felhívja mindazon kisebb városokban, különösen a földönkívüli levő kártársulat, hol a létszám miatt, vagy az idő elegendésége folytán mozg. bizottság nem alakítható, hogy az O. P. E. elők. v. bizottságba (Szeged) mint kültárgy legyenek be. Kártársaink azon esetben a rendes tagsági díj — melyet

ságot, modern és nem modern hazugságokat s alkotják meg a nyugdíj-intézet szervezést utolagosan. De különben Hegyháti ur már elutazott.

Nem vegezhette be, mert jött a levelhordó.

»Minden ur! . . .

»Hogya kérem! . . .

»Express leveél, tartalma: Egy napra Aradra utazni a mozgó bizotts. megalakítás végett.

»No erre ugyan nincs szükség, jegyezte meg Poós.

»Rá néztem.

»Igen, felelte ő, mert Huzó István bácsi már elfogadta a megalakítás megbízást tőlem és Hegyháti úrtól. No és aztán ha valamit ő akar kívinni, hát az teljesedése is megy.

»Ha ez így volna! . . . mondtam megkönyvebbülve.

»Teljesen így van, nyugtatott meg Poós ur. Mentünk, azaz indultunk *kisbáb utainak* befejezésére, miközben meglátogattuk Debreczen város nevezetességét, mint: a debreczeni pénzér-egyletet, illetve pénzér betegségezőt, hol az akták példás rendben tartása különös hatással töltött el bennünket, nemkülönben a paratlan humanitás elcseszki gyakorlása — mi itt végződik a beteg és nem betegesben szenvedők körül — a legjobb érzéseket merítette fel bennünk.

A betegségező pénzér-egylet házilag kezel elhelyező irodájában, melyet a legközelebbi század elején már is létesíteni debreczeni szaktársaink, szinte meglepődünk, a mennyiben az iroda hivatalnokai Glück és Elsner, illetve Elsner és Gluck a szabályokban kiírt elhelyezési díjakon kívül egy kemény krajczárrel sem fogadták el többet.

Volt éppen ott egy főpinczér, ki egy 1000 frt óvadékos állásért 7 frt elhelyezési díj helyett 10 frtot akar fizetni. Azt mondja: a 3 frtot papriakis szalmánára szánta. Noszren. Rádgőgött a két hivatalnok: Ha csak egy kemény krajczárrel is többet mérészelne adni, mint 7 frt, az üzletet mindjárt más fogja megkapni.

»Ah! itt világlótt ki tehát, hogy azoknak a magas honorárium fizetésének tulajdonképpen maguk a főpinczerek az okai. Mert elmondta Gluck és Elsner — vagy megfordítva — hogy a legtöbb esetben, sőt a legtöbb ügyök nem hogy csak nem követel 3—4 frttal több honorárt, hanem még a leghatározottabban vissza is utasítják a szagos többletet, mit egyesek erőszakkal akar-nak otthagyni.

»Dejzs, ha így áll a vásár, többet ne is legyen ám panasz tisztelt főpinczér urak az ügynökök miatt.

Miután meg megnéztük a 13 vértanu golphatóját és szobrást s Csományi vezér bátyainkal egy-két szót váltottunk, este lett.

AZ UJKOR TÁRCZÁJA.

Beszámoló.

Ülésről a szegedi igazgatósság Tanácsa.

Folytatás és vége.

»Oh kerem, ne tessék sopánkodni. Tessék meghinni, hogy ez nagyon düdös eszme és a szervezésnek egyik legzselésirőbb módja. Első sorban is pedig én el sem tudja képzelni, hogy ez mily hatást fog kelteni a pinczerek között. Nyakra-főre rohannak s a nyugdíj-intézet igazgatóssága nem győzi azokat beájtrozozni.

»Jó, jó Poós ur, én azt elhiszem, hogy a képes levelező-lap eszméje üdös és mint önmag, úgy a nyugdíj igazgatósságnak is teljes igazat adok, csak hogy azt is el kell ám ismerni, hogy ennek a dolognak a kongresszus előtt s nem után kellett volna történni.

»Tisztelt Minden ur! (suttogó hangon beszélte ezt) csak nezem között legyen mondva, nem akarom, hogy más is tudna erről: az igazat bevallva, azaz az igazgatósság tagok nemhogy csak jártnak az ilyen szervezés-fele dolgokban, hanem azokhoz még csak nem is konyitnak. De miután a felől meg nagyon is tudományos, hogy a mostani világban az uralkozó szellem asszisztencia a taktika, vettek ezt egy jónak vagyis hogy felhasználva minden cselekvést, ravasz-

az elők. bizottság heti 20 fillérbe állapított meg a beiktetés után lapunk hátulján ábrázolt jelvényt a szükséges ár ellenében fogják megkapni. Továbbá az elők. bizottság felkéri a kartársakat, hogy az O. P. E. eszméjét a t. főnökökkel ismertetve, törekedjenek arra, hogy őket a létesítendő O. P. E. pártoló tagjává nyervek meg. A pártoló tagok dijára 40 fillér, s mint ez úgy előbb — kiltágasság dij — legkevésbé egy hóra, (lehetőleg három) küldendő be utánvagy, vagy lehelvényekben ezen czímre: *As O. P. E. elők. vezető bizottságnak Szege, Polgárulca 21.*

Tömrülés.

Tömrüljünk! . . . a jelszó . . .

Egyesüljünk! . . . a czél.

Egyesüljünk: legyenek egyvagy, forrasznak magukat egybe saját érdekünk érdekében. Így mindent kivethetünk. Érdekeink érvényesítve, létjövők biztosítva és társadalmi tekinélvük elismert lesznek.

Oh, és minderre nincs-e szükség? . . . Nincs-e minderre szükség annak a pinczérnek, kinek jelen létehezve nyomorult; akin önkényes hatalma ez idő szerint az ügynökök gyakorlatnak?

A pinczérseg jelenleg nem más, mint vazzalusi az ügynököknek. És amig ezek velük mintegy jogbajomdra bannak el, szarolják és szpoizozzák, addig a nagy község, a társadalom egyszerűen szolgá-népségnek degradálja, vagyis meg ennél is alábbvalóan, egyszerűen: semminek tekintti a pinczérsegét.

Mondja valaki a pinczérseg: az értelmes szakpinczerek közül, hogy nem így van-e mindez? Mondja valaki azok közül a pinczérkartársak közül, kik e szakpinczert megszervezték s faradiak — s akik most körülbelül azon felfogásban vannak, hogy ezért szenvedni s faradni bizony csak kir volt — hogy a pinczérsegnek nincs-e szüksége az O. P. E. egy oly hatalmas testületre, mely őket jogokkal felruházta s ebben megvédelmezni fogja? . . . Mert talán bizony annak a pinczérsegnek is csak duka volna egy kis emberi jogféle, vagy mi a szosz? . . .

Mindézert tehát tenni és eszeledni kell tisztelt pinczér! Tömrüljünk és egyesüljünk kell, hogy ezáltal megteremtjük azt a nagy és megdöntöhetetlen erőt, amely a jelen csufos

Ezt én ugyan csak úgy vettem észre, hogy Poos ur egy erre vonatkozó verset szavalt: Csokonay M. Lillájából ez hangzott:

Este van, este van, ki nagyalomra,
Feketen bolongat az epertá lombja.

A gyors vasora elkötése után kimentünk a vasútra s az ép induló vonatban teljes meglepetésünkre Hegyháti Sándor és egy zalaegerszegi szaktársaink találkoztunk.

„Hát on Hegyháti ur itt?”

„Ugyan kérem Minden ur — felelt teljesen indignációval — képzelje csak el, hogy én a nyugdíj kongresszust befejező vendéglős korcsmáros kongresszust is végig akarom hallgattani.”

„Elképzelem.”

„És engem onnan mint egy kongresszusúly egyszerűen — „hivatal vendégnek ajtó mögött a helye” — kitűntatnak.”

„No már én csak a mondo vagyok — szólt közbe a zalaegerszegi szaktárs — hogy e miatt a debreczeni kongresszus miatt elmulasztottam odahaza egy asztaltársasági összejövetelt, a mi pedig egész életemen át nem leszek magamnak képes megbocsátani.”

S míg ők hárman tovább tárgyalták a kongresszus legrágyalt tárgyait, addig én gondjaimnak legmelyébe bele merülve, tudtóm s töprengtem egyre szüntelenül, hogy a főelőlelő vagyis az Újkor szerkesztőjének mint fog tetszeni ez a —

Reszámoló! . . .

rendszerelenség egy csapásra megszüntetni s fentieket elősegíteni fogja.

Mint egy dévs anya körébe a szerető gyermekek, menjünk, álljunk és seregélyünk az O. P. E.-nek meg csak előkészítést vezető bizottsága köre . . .

Kül- és pártoló tagok.

„Oh, hiszen csak egy kis ügy iránti érdeklődés és buzgalom tanúsítson a pinczérseg — akinek is áll ezen ügy tulajdonképeni érdekében — amint én, úgy a többi szaktők (kik e szakmat nemcsak látták, de tanulták is) sem fogja visszavonni magát a közjór czélzó ügypártolástól.”

Ezen kijelentést tette Veszter István vendéglos ur, a szőlői pályaudvar vendéglős bérletében Müller J. urnak tiszteletreméltó társa, lapunk szerkesztőjének, akit én mint hosszú időn át volt főpinczérként ismertek s tisztelték széles szaktörköjének, tisztelt most s tündeti ki őket teljes bizalmával a vendéglős közönsége, mi tisztes bánásmódjukért ragaszkodnak hozzájuk s környezet szerettelét az ottan alkalmazásba lévő pinczér kartársak.

És amint szaktörkök ezen igazi értelem és tekinélvete, nyilvánítá tizedét, a czéglédi vasúti vendéglős bérletje, t. Wellich Antal ur is, aki különben e szakmat illető s köző érdekében vitt dolgokat érkelesi mint szives anyagi támogatásában mindenkor — s a legelső sorában — szokta reszesíteni. Wellich Antal — ki lapunk szerkesztője tiszteletteljes felszólására az O. P. E. elők. vezet. bizottság pártoló tagjai közé lepett — nemes példájának Czegléden lévő összes szaktársaink felbuzdultak és lettek a következő sorban kiltágúval az elők. vezet. bizottságnak s fizettek le tagsság dijjak:

Wellich Antal (pártoló tag) vendéglős ur 3 hóra — 120
Berger Károly fop. vasúti vend. 1 hóra — 20
Mehacsak Antal — 1 hóra — 20
Szálinger Gábor éth. vasúti v. 1 hóra — 20
Nagy Mihály fop. közp. szálló 1 hóra — 20
Tüllinger Ferenc éth. Budapest szálló 1 hóra — 20
Dörtl Lajos pincz. Budapest szálló 1 hóra — 20

Szolnokon, miután szerkesztőink ideje itt allig egy órára terjedt, a következők lettek:

Veszter István vendéglős ur párt. tag 3 hóra — 120
Marschner József fop. III. oszt. 3 hóra — 60
Engel Lipót fop. Lloyd kávéház 3 hóra — 60
Nyiregyházi Kiltágók lettek: 1
Horváth István fop. 3 hóra — 60
Hirdi Sándor fop. 3 hóra — 60
Lengyel Miklós éth. 3 hóra — 60
Nagy Sándor fop. 5 hóra — 120
Vihnye furdóit: — 60
Czikli József fop. 3 hóra — 60
Eberhardt Gábor éth. 3 hóra — 60
Ziegler István éth. 3 hóra — 60
Röszler József htp. 3 hóra — 60
Fizi István bf. 3 hóra — 60
Polgar Feri bf. 3 hóra — 60

k. é. s. p. tagoktól befolyt díj összege 1120 melyet is lapunk szerkesztője az elők. bizottság elnökének átszolgáltatott. Ki is azt az O. P. E. alapítókéhez csatolni intézkedett.

Miután az elők. bizotts. fennbbs ismertetté határozatot hozta, adják íten becses tudomására a t. kül- és pártoló tag urnaknak, miszerint előbb itt leirt dijak ideje csak felére számították, mígvéböl is az előköseg azon tiszteletteljes kérest intet, hogy az idő lejártával az egy, esetleg 3 hónapra dijak folyósítani s azt ezen czímre beküldeni sziveskedjenek.

As O. P. E. elők. vezető bizottságnak Szege, Polgárulca 21.

Az elők. vezető bizottságba a napokban be fognak lépni nyiregyházi szaktörkök egyik

telintélyesbje, Staninys J., a polgári vendéglős tulajdonosa, mint párt. tag. Párisból Ladányból a vasúti vendéglős főpinczere Hoffman József, szakmák ezen tapasztalt s értelmeségében kiváló tagja és öszinte ügybarát, a hatásokbire tartozó kartársaink, Korintczáró Herkóvits M. és Geneser J., míg Gleichenbergi Fekete Géza lelkes vezérünk által lépnek be k. t. u. kartársaink.

A pártoló s kiltágók kétsége földül öszinte örömeink aha kifejezték, a befizetett díjakat e helyen hálás köszönettel nyugtázza az O. P. E. elők. vezető bizottság Szege.

Újabb mozg. bizottságok.

Az O. P. E. elők. vezető bizotts. kiküldöttje Hegyháti Sándor vezérüknek szervezéséről szóló tudósítások.

Tapolca. Itteni kartársaink száma bar esztendő, de ók, a kik vannak, egytől-egyig mind szakképzett s értelmes egyen és öszinte ügybarátok. Kartársainkkal midőn megismertettük az O. P. E. ügye-s eszméjét, azok igazi lelkesedéssel elváltak a magunk körökben az O. P. E. mint mozg. bizottságot. A mozg. bizottság tisztikrara a következők alakult meg: előnk Nemethy Sándor fop., titkár és penztárnok Bencsik Janos fop. és ellenőrk Burján Imre lettek egyhangyalan megválasztva. A kis, de nagy lelkes bizottság már megkezdte szép sikereikkel biztató működését. T. t.

Kaposvár.

Jegyzőkönyv.

Felvetétt 1893. július hó 28-án az O. P. E. mozg. bizottsága mint A. T. megalakulása alkalmával.

Tárgyszorozat: 1. A. T. rendszabályok felolvasása. 2. Koronák jelölés. 3. A tisztikar megválasztása. 4. Előleges indítványok tetele. Az A. T. rendszabályai felolvasztatva, az elfogadtatt.

Jelenlétben egyhangyalan Bruun Józsefet

jelölték koronáknak, ki a tisztikar megválasztásáig azonban elrendelte. Megválasztattak egyhangyalan: előnk Pelczmann Peter, előnk Bruun József, 1-60 titkár Herzeg Imre, II-60 titkár Kemprecht Janos, penztárnok Ilvot Gyula káves ur és ellenőrk Lang Imre. Továbbá a mozg. biz. nagy lelkesedés közt megválasztá tiszteletbeli előnöknek Talabár urat és tiszteletbeli előnöknek a Fiumekávéház tulajdonos és Szabó Imre főpinczér urat.

A m. b. mint A. T. ilykepeni megalakulása után indítványba hozott 30 db. A. T. jelvényt és ugyanannál az O. P. E. alapszabály-tervezetével. Melyely egyben határozott az A. T. reszere az „Újkor” című szaktárs megalendése is.

Mindközött a megalakult mozg. biz. a Hungári-szálló kerthelyiségéből, hof az értekezlet tartatott, a leglelkesebb hangulatban osztott szert. T. t.

Szegsárd.

Jegyzőkönyv.

Felvetétt 1898. augusztus hó 2-án d. u. 4 órákor, a Szegsárd-szálló éttermében az O. P. E. mozg. bizotts. mint A. T. megalakulása alkalmával.

Jelen voltak: Kovács Béla, László János, Stefan Rezzo, Markovits Ignatz, Marics Ferenc, Mészáros Janos, Fischer József stb. Következett az A. T. rendszabályok felolvasása, melynek egyhangy elfogadása után jelenlétük koronákból Markovits Ignatzot jelölték, ki a tisztikar megválasztásáig rendelte el.

Elnökül egyhangyalan és nagy lelkesedéssel Kovács Béla, előnk s titkárunk Markovits Ignatz, penztárnok és ellenőrk Stefan Rezzo választott meg.

M. b. megalakulván, előnk a tagokat szép és lendületes szavakban kerte az A. T. rendszabályaink betartására és az ügy oda-oda pártolására.

Továbbá pedig határozta el emeltett, hogy a bizottság 12 db jelvényt és 15 db alapszabályt rendel és az „Ujkor”-ra mint ügyünk, érdekeink és czélünk igazi bajnokjainak előfizet és azt minden kartárs, mint a főnöki kar pártfogásába ajánlja.

A m. b. összejövele minden hétfőn délután 4 órakor Perutz József „Vadászkürt” vendéglőjében történik.

Pécs. F. hó 4-én ejjel egy órakor a „Nádor-kávéház”-ban A. T. összejövele volt, a hol a mozg. bizottság újjászervezés és alakítása vonatkozásba a jövő érdekében határozatot. Tudósítás meg.

Cskatornya, Badacsony fűrdőtelep, Alsó-Lendva, Baracs és Dombóvár kartársaink keves letracsma miatt m. b.-ok nem voltak alakíthatók. Azonban az ittenlévők is mind hu eszmebarát és ügypartolók s legközelebb őket is, mint az O. P. E. elők. vezető-bizottság küll-és pirtólo-jaiglat lehet szerencsén átvőzőlni.

Nagyvárad. Lapunk szerkesztője a napokban Nagyvárad felé utazva s ide érve 2-3 óra szabad idejét arra használta, hogy felkereste ottani pinczárkaruk vezérőjeit, kikkel és az O. P. E. ügyeit megbeszélve, felkérte őket az eszme érdekében és már tervezett mozg. bizottság megalakítására. A közismert nevű s szakunk kiváló, mint Czeglédi Gyula (volt „Pinczár Közlöny” szerkesztője) utaztatott Kárner Gyula, a Szechenyiszálló főpinczere és Szauer Kálmán, a Rimányok szálló főpinczere szives készséggel vállalkoztak az ügyben a legközelebbi napokban egy értekezlet összehívására. Kriszta Sándor vasúti vendéglős a nagyváradi pinczár-egylet elnöke egy tapasztalt s igazi szakértelművel rendelkező tejjel meggyesített a létesítési tervbe vett O. P. E. s annak megalakításában nem csak a pinczéréség mai helyzetének teljes átalakítását s annak átforgalmazását, hanem a nyugdíjintézet helyreállítását és letételei teljes megerősödését is ebben látja. S annak érdekében mi töllel tehát, és is fog megint, ígerte t. szakfőnök. Szerkesztőinknek még volt kis ideje Bayer Frigyes és Végh Mihály urakkal, a vasut vendéglős főpinczereivel is beszélni ügyünk felől, a kik is örömmel nyilatkoztak a felett, hogy fentemlített szakértésünk az ügyet kezdtük venni igazt. Az itt látottak s tapasztalatok a legjobb benyomást tette, távozott lapunk szerk. szives búcsút véve a szives, alakunk és s tenni tudó tisztelt kartársainkat.

Nagy-Becskereklől össze ügybarátunk Schlesinger Henrik főp. kartársainkat a m. b. megalakulásáról a következő tudósítást vittük:

T. Szerkesztő ur!

Örömtel kebbel van szerencsém becses tudomására hozni, hogy fázadázom meghozta eredményét, miután mai nap folyamán megtartott választmányi összejövelel alkalmasul megalakult nálunk az O. P. E. mozg. bizotts. mint Magyar Pinczár A. T.

A m. b. tisztikarának a következők lettek megválasztva: Poty Lajos vendéglős elnök, Schlesinger Henrik főp. elnök, Feurer Gusztáv titkár, m. hiv.: Rendes tagok: Bagyik János főp., Mayer János főp., Leopold István szp., Loch Ferencz főp., Jovovics Miklós étl., Mersdorf Rudolf étl., Strauß József étl., István Sándor vendéglős, Biber József étl., Totán János étl., Zalkó Imre főp. Összejövelelünk van a hetenkint egyszer Poty Lajos ur vendéglőjében.

Miután megvizsgáltam az alapszabály-tervezet kitűlését kérem, azon jó reményességgel vegyem tudósításomat, hogy mozg. bizotts. mint A. T.-ünk szép hazánkban eddig alakult s alakulóban barmly moz. bizottsággal ki fogja állni az igazi nemes versenyt.

Nagy-Becskerek, 1898. Augusztus 4.

Schlesinger Henrik,

Ujkor tudósítója.

Kolozsvár.

A rég lassan fapappó tűz parázsa alól kitor, a szikra lángra gyújtott. A kik a tűzet élesztették, Rosenberg János és Feszl József öszinte, ügybuzgó kartársaink. Csak azt vártuk, hogy egy kis kedvesző szél jöjjön, mely a fellobbant tűz szártrókat pillanattal mulva szerte hordja. S nem hiába vártak.

A kolozsvári mozgalomról Turdy Gábor, lapunk munkatársja a következőket közli:

Miután Rosenberg János és Feszl József urakkal, a New-York-szálló t. főpinczereivel, — kik ügyünknek eljötti fogva öszinte hívei — az ügy tendenciáiról értekeztem, nyomban felkerestem Moldován Daniél urat, a kolozsvári pinczér-egylet elnökét, Nagy Gábor ur országos hírvetés s a többi tisztelt szakfőnök, hogy az O. P. E. eszmeje felől őket tájékozzam s lehetőség ügyünknek meggyerjem. S ezen szándékom, örömmel iratham, hogy minden várakozásomat fellímúlva, fénvesen sikerült.

Moldován Daniél urral, szakértelmiségünk ezen kiválósgával közel 3 óráig volt szerencsém beszélgetni ügyünkben s mondhatom, eddig nem volt alkalom senkőtől halailly öszinte hangokot, kik nézetenként az eszmet illetőleg, úgy osztottak volna, mint ő. De ime, a mindenki által nagyrabecsült és tisztelettel körülvelt szakfő, a pinczér-szakma s ügyünkre néve mindvégig igazi érdekelő szavaiból itt idézem a következőket:

„Amidőn az Ujkor által hirdertet eszme tudomásomra jutott, igazi örömet éreztem magamban, hogy végre már megés csak van szó arról, a mit már rég el kellett volna vegeni. S mondhatom, hogy e lap iránt öszinte rokonszenv érezek s különösen, a midőn az czélfajta folytatás küzdelmei közben olvasásig egyenes iránti barát és emberiatni szeretete szöjtötte és ki akarja tépni azokból azt az egymas iránti gyűlölet és ellenszenv gyökereit, a melynek csírái mindig csak a rossz félle hajthatók s a jót, a nemeset elföldni törekedtek. Ez egyért, mint igazi célirányos voltam, mint előbb, úgy most is csak elismerésem fejezhetem ki.

En mint főnök, azt a tisztet pinczér egyent, ki szakkezettségel fogva állással mindig jozan magyaviselet és illendutóan tölti be, csak éppen úgy tudom becsülni, mint bárki más, s mint embertársamat nem kicsinyítem. Ha pedig e szakmát illető közérdek célról van szó, annak megvalósítását előbbre vinni, töleml tehetségek erőit, mint anyagi tekintetben mindenkor helyt állók.”

Többek közt a nyugdíj-ügy is szóba jött, a melyre nézve megjegyezte a nem csak itteni, hanem valamióri helyesen itelni is tudó érdemes szakfőnök, hogy az a debreczeni kongresszus tárgyival eszkuagyan nem volt különben, mint azt minden Tamás beosztásolójában adja elő. Igaz, hogy csak egy humor, de ennek a humorának nagyon sok szava maga a való igazság.

A többi tiszteletre méltó főnökök, mint Nagy Gábor (öszinte udv. a nemesség mindig nemesi áldozatok), Tausz Alajos (New-York-szálló tulajdonos), Gárdonyi Imre, Grün Adolf, Csermák Ferencz, Józsa Benjámin, Benjámin Márton és Goldstein József urakkal is a legszebb eredményre juttam el, amennyiben lapunk pártolással kivált az O. P. E. eszmeje ügyének, mint erős támazai és igazi védőinek sikerült meggyerem az igazi humanus elvt szerető és nagy tehetségeket.

Nem hagyhatom meg megjegyezés nélkül Dautlich József vendéglős, a kedves orv. urat, a kik az „Ujkor” hatodik számában fiától (Dautlich Gyula) hozott költeménye öröm s tréfás kedvvel jegyezte meg, hogy: „Ní bizon a . . . . . meg úgy látszik szerelmes!”

Kolozsvárt tehát az O. P. E. eszmeje legszártróbb talajra talált, miután azt értel-

mes pinczér kartársainkkal egyetemben azokon tisztelt főnökök veték pártfogásába és fázadoznak annak létesítésében s öhajjakt is csak olyan öszinte szívvel, mint a mozgalom legelején álló „Ujkor” s ennek elszánt táborra.

Az O. P. E. érdekében alakuló mozgalom bizottság első s érdemleges értekezete a napokban lesz, a melyen is a m. b. megalakulás s tisztikar megválasztása után a teendő, mi a kivittelt legelőbb czélozza, állapítatik meg. Az O. P. E. eszme öszinte hívei is kik a mozg. bizottság megalakulását már állg várják, a következőket: (Főnnebb már leirtam a szakfők neveit, itt tehát csak a pinczér-karét ismertetem.)

Simon József, Feszl József, Rosenberg János, Pogács Vilmos, Lövy Jakab, Nagy Daniél, Botka Ferencz, Szabó Sándor, Schaffhauser Mihály, Heusur Gyula, Schöff Károly, Bolgár Mihály, Haberfeld Lajos, Schermann Ferencz, Török János stb.

Mielőtt kolozsvári tudósításomat végeznem, nem hagyom feledésbe merülni t. Moldován D. urnak azon szavait, a melyekkel azon öhajj nyilatkozta, hogy örömeire szolgálja, ha Tóth Endre urat, a nagy nyugdíjstával, érintkezésbe léphetne.

A mint tehát a tiszta önzetlen s nagy lelkeket mintegy a sejtés készület az egymas megismerése iránt s hozzá őket öszte egy nem remélt véletlen; úgy találkoznak majd öszte nem soká az O. P. E. messzire bővülte öszmeje megvalósulásánál meg a sötétség sűrűjében rejlő s bujkáló világos értelmiséggel rendelkező nagy tehetségek.

Az Országos Pinczér-Egyesület Előkészítését Vezető Bizottságról

a létesítendő O. P. E. eddig megalakult m. bizottságainak — az O. P. E. alakulás költségei beszerzésére — a következők az alapszabályok szerint meg:

T. Mozgalmi Bizottság!

F. hó 4-én tartott ülésünk határozatából ki-folyogva azur szerencsén a t. bizottságról a következőket közölmi s közelebb foglalatos saját hatáskörében fogantatásairól nyilatkozni tisztelettel.

Felénk az Orsz. P. Egyesület eszmeje gyakorlati megvalósításának feltételét beható tárgyalás alá vette, minek folyán megjejtette számításait a felállítandó O. P. Egyesület alakítás és alapítás költségvetésére nézve, annak eredménye az lán, hogy ezen czérra az alapító tényczének a legszükségűs elvönnyzat szerint is legalább ötven forintra lesz szükség.

Az így előállított özezer forintra kérdésre nézve a következő intézkedünk:

Minden m. bizottsági tag heti alapítási járuléka címén fizet: 20 fillért;

a mozgalmi bizottságnak feladatáról teltik, hogy a főnökökkel az eszme megkezdelttése és partoló tételét őket heti 20 fillér hozzájárulással meggyerje;

tovább, hogy a vendéglős s kávéházakba üzletelésnél czéljából járók és foglalatkodó egyenlő és alapítás költségvetésére nézve, annak eredménye az lán, hogy ezen czérra az alapító tényczének a legszükségűs elvönnyzat szerint is legalább ötven forintra lesz szükség.

A pénz-központi kezelőre nézve szabályzat fogjunk kidolgozni s azt a t. bizottságnak tárgyalás és jóváhagyás végett rövideben megküldünk.

Ezen költsémaink és kérszünk kapcsán nem mulasztjuk el abbéli reményünknek kifejezését adni, miszerint a t. bizottság mindazon célirányos intézkedéseket, amelyek jelen ártutásban fogantatás s pinczérkar ezen érdekében és egész létre előnyösen kiható érdekeire való tekintettel feltétlenül teljesítendő;

miután ragyunk hannaft és karárisi üdvözlélt: Szeged, 1898. aug. 3.

Hunyadi Lajos

főp.

Tóth Endre

jelölt.

A kis-czelli m. b. mint A. T. tagjai.

Egy kedves képet mutatunk be t. olvasóinknak, amelynek alakjait leírásunkból — akortájt, hogy a kis-czelli mozg. bizottság megalakult — több-kevésbé már ismerik. Az életlen lényképzett csoportnak jovialis alakjai, amint így magunk előtt elragadtatva szemléljük, mintegy önkénytelen tünik fel lelkünkben az a gondolat, s villan agyunkon át gyorsan, hogy mi is indította kis-czell kártársakat ezen emléket legszébben megörökítő s mindenki által oly felvő ösztön tárgy megszerzésére? Es eszünkbe jut az eszme az O. P. E. eszmeje, amely a pénzérségre minden fényvel fényesebben van szőzja sugarait, bárha az még csak a megvalósulásnak kezdetén fölötté is áll. Az eszme, amely fényével mindnyájunkat egyformán

gyönyörködött, készítette nemesen gondolkozó derék kártársainkat, hogy amint ki bensőleg és szándékban egygyek, látszassanak annak külsőleg is. Nem a hitusz, vagy más ily fajta szörnyek szüleménye volt ezen elhatározás. Nem, mert ha ez csak gondolatban is feltételek, vételeznék magunk ellen és a moralitás szabályait sértenék. A kis-czelli mozg. bizottság megalakulását illetőleg, ugy ezután is többször megemlékeztünk annak a cél érdekében folyton hasznosító működéséről, és mindannyiszor mint mintaszereket állítottuk többi m. b.-nk elé. És ebből nem is hiányzik náluk semmi. Megvan köztük az egység, az összehangolás és a gyönyörű szervez. Szervezték ki nemcsak Kis-Czell, hanem a Kis-Czell környékéhez tartozó kisebb-nagyobb községek- s mezővárosokat is. Az ezekben levő szakfőink s kártársak mind a

kis-czelli m. bizottság kötelékébe tartoznak.

Oh, mi hamar memne s valósulna meg ezen szép ügyünk, ha minden kártársainkban ily igaz lelek és tette készség volna. Mintha csak erre figyelmeztetne a magában mélyen eltinődő s komoly gondolkodású Farkas János. „Miert nem eslekeszték ti is, mint mi?” S míg Hubert Pál mintegy kerpetelben rajzolja le maga előbe a boldog s szép jövősdőnek képét, aközben az előnk Guth József esőndesen visszamelemlézik a kezdet pillanata, ahol meg csak ő maga volt s amelyőt kezdve kitartó fáradsággal elérte azt, amit óhajtott, a kis-czelli m. b. mint A. T. megalakulását s a mi arczzsin az öröm mosoly jelét tünteti fel: a fáradkozás utáni békés nyugalmat.

Oh, de hiszen munka után olyan édes a pihenés...

Mizeri Károly Csamer Gyula Drozsnay Gábor Pörkolab László Kiss János Zámbo István Kiss Kálmán Tóth Móricz Klauzál József Farkas János Guth József Weisz Ignác Rosenzweig Gusztó Hubert Pál

Készüldés Nagyváradon.

Nagyváradon szaktársaink nagyba készülőnek a jövő évben ott tartandó kongresszusra. Az egylet választmányja Kriszta Sándor ur elnöklete alatt ez ügyben a múlt hó utolján tartotta értekezletét, a mely alkalommal hozott határozatokból kint, hogy a nyugdíj-kongresszussal kapcsolatban egy egész sereg ünnepléseségek megtartása vár elintézésre. Ekkora van tervezve az egyleti díszszülő felszentelése, a n.-várdi p. egylet 25 éves fennállásának örömnépe és még ezekhez jönne aztán az egyleti ház felavatása illetve ennek alapkötele. N.-várdi szaktársainkakat tehát nem éppen kevés a dolguk. Meg is jegyezte Karner Gyula f. p. kártárs ur, a ki egy működő bizottságnak szintén tagja. „Amny mindenfélre bizottságnak vannak, hogy azokból alig ismerjük ki magunkat.” A mindenféle intézésekre ugyanis alakítottak külön-külön 5—6 tagu bizottságok, kiknek is kötelességeket tettetett fentiekben eljárni s ezeknek befejezése után eredményről előknek beszámolni.

A nyugdíj-intézet igazgatóságára nem valami gyönyörű világot vet Kriszta Sándor előnk ur azon meggyezése, a mely mintegy panaszoké tünteti fel, hogy a nyugdíj-igazgatóságot a kongr. megtartására nézve — csak a tájékozhatás szempontjából is — mítse lehet megtudni. Ez pedig nemcsak szükséges volna, hanem a dologban az egyik legfontosabb szerző is, a mennyiben ekkor az ugyan-csak egy más háttér levő intézmi valók s azok

bevezetéséhez tudnak magukat alkalmazni. De jellemzők e szavak egyszerűsége, a mivel sem törődő nyugdíj-igazgatóság ropant nagy elfoglaltságát is. — Hja tisztelt előnk ur, ha az a nyd. igazgatóság is oly komolyan fogná fel hivatását, mint azt neki a kötelesség-szerűség rendeti, ez esetben tán egy kis több gondoskodás lenne s nem feledték vón el, hogy ugyan biz az ám, jövőre N.-Váradon még kongresszus is fog lenni.

De a mi az ünneplés azon pontját illeti, mely vonatkozik az egyleti ház építésre s mi természetesen, hogy nem egy kis költség jár — volnank bátor ezen szavainkat megköczkázattani, s kéri a pénzérség legszébbé érdeke nevében a nvárdi p. egylet választmány s elnökségét, hogy az arra szánt költség fordítsák inkább az O. P. E. alapítókéjéhez és ezzel meg van tétve az O. P. E. alapkö-letete.

Különfélék.

Tiszteletteljesen kérjük fel előfizetőink — kiknek lapjukhoz postautalványt mellékeltek — hogy az előfizetés megújításáról intézkedni azonnal szíveskedjenek. Az Ujkor szerkesztője.

Tömörülés. Az O. P. E. elökészítést vezető bizottság (Szege) a mindnyájunk ügye, az O. P. E. ügyvédekében felhívja az összes pénzérvkártársakat, kik mozg. bizottságoknak nem tagjai, hogy az elők. v.

bizottságba mint kültárog lépjenek be. Tagsági díj hetenkint 20 fillér, 1 hónapra 80 fillér. A ki tagsági díjat egyszerre 2—3 hónapra küldi be, illetőnek a rendes ár ellenében a szegei m. b. jelvénye megküldetik. Cím: O. P. E. elők. vezet. bizottság Szege, Polgár-utca 21.

Személyi hírek és helyváltozások. Zsók Ferenc a Tisz-szálló étterem volt főpincézre s az O. P. E. v. h.-nak elnöké, a hó 23-án foglalta el a Magyar király-szálló f. p. állását. Az elők. bizottságnal viselt ellenőri tisztéről levélel köszönt le.

Varga László. A czegei vasuti vendéglő volt főpincézre Budapestre utazott. Helyét Berger Károly ügybuzgó szaktárs az elők. bizottság tagja foglalta el.

Branz Zsigmond özinte ügybarátunk a Czegei központi szálloda volt f. p. Budapestre utazott. Helyébe Ungar Miklós jött.

Sauer Kálmán szakmunk és tekintélyes egyénisége ki ezidőszánt a n.-várdi Romanoczi-szálló főpincézre, ahol havi fordúnál után — hol időt egységese helyelőállításáig végezt tőlött — állását a napokban újra elfoglalta.

Nagy Mihály jó hírnevű kártársunk s lelkes ügybarát már hosszabb idő óta a czegei központi-szállóban működik.

Sáuerzsepp Gyula ügybuzgó szaktársunk Szege-dre érkezett.

Salak Ferenc az esztergomi m. b. volt 2-od titkára Budapestre utazott.

Mizeri Károly a kis-czelli p. a. t. volt titkára, Csornán a központi sörszarnok f. p. állását vette át.

Hoch Lajos Szegeden a Tisza-szálló volt főp. Kolosvára utazott.

Riss Kálmán a kis-zselli p. a. l. tagja s ügyelkes kartársak Sopronba utazott.

Prager János, a keszneti Royal-szálló kávéház volt főpinczere s ugyan onnan a második Batori János Budapestre utazott.

A Beretis-szálló házikójá — Keszneti — főpinczért állást T. György József helyét Kovács Mihály volt reggeli fiatóp. foglalta el. Ugyan e szállóban volt alkalmára Bicskey Gerő szobp. és Lakos Ferenc érh. Budapestre utaztak.

Szegedben a Tisza-szálló kávéházi főp. állást, melyet a koronásal által annyira kedvelt Hoch Lajos töltött be hosszabb ideig, Dekker J. szaktársunk vette át.

Hidvég Sándor őszinte ügybarátunk a nyíregyházi Székényi-szálló főpinczere 35 napra Sopronban állomásozva ezredéhez t. h. 10-15 óráig ment be.

Szaksikola. A szombathelyi vendéglősök legutóbb tartott gyűlésén elhatározták, hogy a tavaly óta fenálló szaksikolától tovább is fenntartják s az ősszel a II. osztályt is szervezik. Tanára továbbra is Kapossy István ut néll megválasztja. — Nem hagyhatjuk szó nélkül azt a szép eseményt, hogy ezen nemcsak gondolkodó vendéglősöknek szavából jövő hálánkat ki ne mondjuk s egyuttal teljes elismerésünket ne kölcsönözünk, tesszük ezt annál inkább, mivel a fővárosban kívül eddig egyetlen egy vidéki városban nem tettek a vendéglősök ez irányban kísérletet, csak Szombathelyen állították fel az önálló vendéglősök szaksikolát.

Hálózasok. Kirácsy Árpád pinczér szaktárs, ki úgy a főváros, mint a vidéki városok ismert alakja volt, Székesszéjváron július hó 22-én, hosszúságú szünet után elhunyt. A szomorú szertartáson nagyszámú ismerősök és kartársi vettek részt, kik is testületleg az egyv. zászlója alá vonultak ki. Vécsy Jenő a kartársak nevében szép gyászbeszédben búcsuzott el a meghaltól. Az elhunyt sírjára a székesszéjvári és sídföldi kartársak koszorúkat helyeztek.

Kecskeméten f. hó 6-án d. l. 10 óra-kor temették el Gladt József fiatal kartárs, a kinek ravatalára kartársai díszes koszorút helyeztek. A végzésességben a nagyszámú közönség sorában ott voltak láthatók a következők: Kovács Mihály főp., Bárány Alajos főp., Szerecskó Ferenc főp., György József főp., Szeleny József érh. és még többek, kik a gyásztól althata kíséretét szeretett ifjú pályatársukat örök nyughelyére.

Adás és bécse parókia.

Figyelembe tartás. Blau Vilmos bécse-földvári pinczért mult hóban gazdájá 70 forint a postára küldte, hogy azt adja fel. Minthogy azonban nevezett a penzrel együtt — a feladás helyett megrogort, közzétes, illetve elfogatasá iránt a rendőrség a lépéseket megtette.

A 70 forintos kartársi mi is figyelembe ajánljuk mozg. bizottságainknak.

A szegedi Tisza-szálló sorsa. A szegedi Tisza-szállóba berendezés tekintetében nem csak az összes vidéki városok szállóadói mulja fel, hanem e tekintetben Budapest fővárosnak is bármelyik első rangú szállóadójai vetekednek. Azonban a szegedi Tisza-szállóadói üzleti forgalom tekintetében az összes vidéki város szállóadói felülmúlják. Mert itt ugyanis a vendéglősnek (esetleges bérleti) a megelhetés egyszer és mindenkorra lehetetlenne van tőve. A sok konkurrens és magas házbrérel szemben itt már vendéglős reutálani nem képes. A mióta a fényes Kassavégod megnyílt, mintha valaki az élet erebe vágott volna: a Tisza azonban elkezdett halálodolni. Berceky Lajos — ki e sorsot, mint egy valódi szakember, csakugyan nem érdemelte — a szálló bérleje alig három hónap múlva (Kass végod megnyitása után) csödbe jutott. A csödtömegmondónak a napokban hirdette ki a helybeli lapokban, hogy mindannak dacára, hogy Berceky, a Tisza-szálló volt

bérleje csödbe ment, a szállóba szakszertű vezetés mellett továbbra is a l. közönséges rendelkezésére áll. És a híres Tisza-szálló szakszertű üzletvezetőjévé a csödtömegmondónak megvette a Tisza-szálló legutóbb időben volt portását, ki ezen (ortasi) szakmában már egynehány év óta működött.

Héj, Szegény Tisza hova lettél, Szép hiedelből de kivesszél!

De ezen sorsol te megelégedeml Tisz, Kass Jánosossal — a kinek jó hírneve nemcsak Szeged, hanem az egész országban ismeretes, — nem voltál megelégedve a nesze, most hát elégedj meg egy portással!

A nyugdíjintézetről közgüles.

Július hó 21-én Szombathelyen tartott választmány alakító közgüleséjegyzőkönyve. Megnyitással felolvasta Poós Gyula a nyugdíj-intézet igazgatósinak átíratott választmány alakítására vonatkozó, azután felolvasta még a Sz. V. K. P. K. O. Ny. E. alapszabályait és felhívta a közgülyést a választmány tagjainak a megválasztására.

Megválasztott: elnök: Varsady Sándor, alelnök: Ringhofer József, pénztárnok: Dautlich Gyula, ellenőr: Poós Gyula. Választmányi rendes tagok: Wolf Keresztély, Haigly István, Hafner Frigyes, Wittreich Ferdinand, Haller Dezső, Klein Adolf, Bem Lajos, Bogneridner Károly, Strobl István, Kántor Ferenc, Schlederer János, Taschner György, Pottogák: Plank Gusztáv, Hainzmann János, Gollerits József, Salata Gyula, Tóth Sándor, Szabó Imre. Poós Gyula ellenőr, Varsady Sándor elnök, Klein Adolf v. t., Haller Jenő v. t.

Budapest, augusztus 1.

Nérey Dezső ut az országos nyugdíj-intézet első alelnöké megbízott az utolsó igazgatósin gyűlésén, hogy a fővárosi választmány, mind központi kiküldött, alakítsa meg. Ennek következtében Nérey ut mult hó 22-én az István főherceg szállóban hívta össze a nyugdíj-intézetbe beletart fővárosi tagokat. Az alapszabályok szerint a fővárosi választmány áll: elnök, alelnök, titkár, ellenőr, pénztárnok és 24 választmányi tag és 12 pótagt.

Az értekelzet felolvasása következtében adjuk: Nérey Dezső üdvözöl szavai után dr. Solti Odón nyugdíjgyesületi jogtanácsos behatáron ismertette az alapszabályoknak a választmányok alakítására és működésére vonatkozó rendelkezéseit, egyuttal bejelentve, hogy 1897. július 26-án a nyugdíj-egyesületnek összesen 114 tagja van a fővárosban. A nyugdíj-egyesületi tagok névsorának felolvasása után Nérey Dezső elnök az ülést egy megvédőörbára felfüggesztette a választások megeltesé czéljából, a melyen Kommer Ferenc elnöklete alatt Mitrovics Adolf és Olmosi József működtek mint a szavazatszedő bizottság tagjai.

Az ülésen jelen voltak: Nérey Dezső, ifj. Árvay Lipót, Bronner Mihály, Farkas Jenő, Holländer Dezső, László G. Gabor, Neumann Károly, Rigó József, Végh Miklós, Blau A. Ignác, Olmosi József, Silberstein Alajos, Bojcsics Simon, Förster Konrad, Koch József, Kommer Ferenc, Müller Antal, Noszek Ignác, Petanovits József, Gaal Andor, Mitrovics Adolf, Bakdaud Ferenc, Peck Lőrincz, Snell József, Krausz Géza, Goldzibier Márkus, Deutsch Lajos, Pauli Antal, Lenrovits Lajos, Ehrlich Mór, Gelbmann Andrá, Puchler Nándor.

A szavazás kitűzött idő lettelvére Nérey Dezső elnök bejelentette, hogy összesen 34 szavazólap adott be Ezek árvizsgálásá után kitént, miszerint elnöknek Förster Konrad választott meg 22 szóval (Koch Józsefre 12-en szavaztak). Alelnöknek: Szatnai Miklós, titkárnak: F. Kiss Lajos ellenőrnök: Krassy Bódog egyhangulag választattak meg.

Választmányi tagok lettek egyhangulag: Wirth Ferenc, Bojcsics Simon, Héli Ferenc,

Koch József, Noszek Ignác, Snell József, Steyer Károly, Willburger Károly, Böhm Emil, Végh Miklós, Kovacsik Ignác, Danninger Sebestény, Wetz Ferenc, Czurmühl István, Pauli Antal, Lindelbner Ede, Bronner Mihály, Fritz Ferenc, Holländer Dezső, Deutsch Lajos, Rigó József, Magyarits Gusztáv, Farkas Jenő, egyhangulag és Kaiser Miksa 20 szóval (Gindl Vilmosra 14 szóval tartott eszt).

A jelentés tudomásul vétele után Nérey Dezső zoro és Förster Konrad köszönetnyilvánítás után az ülés véget ért.

Dr. S—u—

Londonba! A Londoni Magyar Pinczér-Kör, mely az egymást felcserélt czérlőből alakult, feltéri a humánus érzelmi kartársá-
kat, hogy ez czérlőben megeltesít, illetve annak e czérlő összegyűlt keves vagyonhoz bármely esélyességgel hozzájárulni sziveskedjen. Továbbá felhívja mindazon kartársakat, kiknek szándékuk van külföldre menni, hogy a L. M. P. körbe iratkozzanak be. (3 havi tagsági díjt 1 frt 80 kr értő betérlet) mely esztben az oda érkező nem leend kitéve a sok kellemetlenségnek, a melyneknek most részesednek kelletten ügynökké s b alkalmatul kihasználható kétes hírű egyvénkök. Ezek a penzek s tagsági járulékok a londoni magyar pinczér-kör elnöke czimere küldendők: Freinreisz Edward Davies-Hotel, Brompton Square S. W. London.

Vendéglősök Lapja. Csak egy van lapunkon kívül, a mely czérlényos és időszerti szaktudolók művelésével a közgülyé szolgálja és folytat küzdelmet újabb és újabb közzét czező eszmék megvalósításán. Ez az egyvénlű lap a 14 év óta fennálló s szigorúan magyar szemléiben szerkesztett "Vendéglősök Lapja", a mely terjedelmes példány és nagy változatos tartalmával megelien havonként 2-szer 5 és 20-án, mint a nem eszmék s czélok szócsovért és rendithetlen harczolóját t. olvasónk s lapbarátaink párolásába leg-meglebbebben ajánljuk. A Vendéglősök Lapja kiadóhivatala van Budapest, VII., Akácfa-utca 3. szám.

Felkérletnek mindazon ügy- és lapbarátaink, kik Kóka Feri főpinczér és Fekete Sándor (volt Schwarz S. is Pesten tartózkodott utóbbi időben) hollelter tudomásul bírnak, hogy azt szerkesztőségünkkel egy levelező-lapon tudatni sziveskedjenek. Ebbeli köllésget szerkesztőségünk készséggel téríti meg.

Kávéház megnyitás. Gardonyi Imre hosszabb időn át volt jó hírnevű főpinczér Kolosváron fényesen berendezett kávéház Hungári cziműl nyitotta meg.

Családi örömeik. T. Barantuk Csendes Gyula a b. szarvasi Árpád-szálló főpinczérének szeretet neje egy gőzszállásos lány gyermeknek adott életet.

Tarcsa fűrdőben Jellasics Ignác jeles vendéglősök kedves neje egy egészes hű gyümölcsök ajándékozta meg.

Lapunk mai számból helyszüke miatt kimaradtok. Nagyközönség, érsekváryi jegyzőkönyvi kivatok. Szabadkai jegyzőkönyvi kivatok s... egy-két fűty-fűty... Továbbá Minden Tamás-nak kimaradtok felírásai és mutatóiban az "Ujpestidőre" üdvözöl kis naputárból és Flóriási Csend és nyugalom cz. költeménye.

Bajos dolgok.

Bogarak.

Semmi sem bosszanthatja fel az ember jobban, mint mikor azok az istentelen kis bogarak folytonosan az ember orra hegyére alarnak mosni: búrha azok onnan már egygyr tizenötösöt is el lettek kergetve. Ezek képesek a legnagyobbait vérmérsékletet is a legfékzethetlenebb offenzívátívá tenni.

Nekünk, hálá Isten sokkal csendesebb természetűnk van, hogymég illi egy-két öntudatlan legy szemtelenedésen felizogatódnak.

meg várják, hol pedig leül és megint feláll. (Náunk rendszeren Magyarországon az ilyeneket, ki a Lipótmezőre szoktak vinni.) Es ez így megy minden nap. Lencz ur adja a boldogot, a hívek meg ajátoskodnak és nevetnek rajt.

Mi magyarok nem tartozunk hívők közé, miután sokkal több józansággal bírnok, hogy sem ilyen ostobaságok figyelemre méltánának. Ami pedig az egyület jelenlegi vagysis az egy-letbe lépést illeti, szintén különös.

Lencz urnak, a papnak vannak kis valóságos szent képei, a melyek házúvegei bizonyos gyónási szabályokból vannak kivéve s a mely szabályokhoz vannak kötvé az egyület tagok, az egyletbe ujonan lépőknek szintén azt kell aláírni, a mikor is aztán Lencz uralom kapnak 4—5 kr. egy nyakakendő-tü alaku jelvényt, a mi tulajdonképen nem jelent mást, mint hogy ők, az ő Lencz papi uraima alá tartoznak. S ezek, kik ide tartoznak és ének, Lencz ur szent igével többnyire mind németek.

A Boarding House-ak.

Ezen 2—3 emeletes épületek olyan kisebb fele magánzárdóak izlesen berendezésel. A személyzet kisebb házáknál rendszeren egy szakácsné, egy szobalány és egy idegen főnöcz. Az idegen főnöcz — ki ilyen helyekre csak az angol nyelv eljáratásán vezet jön (no meg ha a szükség ide fanyalján) — munkáját egész babelony torony építés módjára végzi. Ha sőt kermek vizet s a vízet kermek, sőt vagy más mi egyebet visz, csak éppen azt nem, a mit a vendég rendel. De hát ez természetes is, hogy máskep nem lehet. A fizetésre nézve az ilyen Boarding House-akban különféle magyarságok. Van 3 schillingtől (1 schilling a mi pénzünk szerint 60 kr.) kezdve 15 schillingig. De a ki az angol nyelvet nem bírja, az 4—5 schillingnél többet sehol sem kap. Ez pedig, ha vesszük, 2—3 ft tekintem nem valami fenyes fizetés. Hat még a munka ehhez. Reggel első teendő a cipőpuccolás, mi rendszeren 15—20 párt kitesz. Ennek végzetével a reggelhez teríteni s azt felszolgálni s majd ennek végzetével ablakot puccolni vagy szobát kefélni. Az ebéd felszolgálása után jön a piszkos edények elmosása, ezüst tisztítás stb. ily nem tiszta munkákkal bíbelődés. Aludni menni csak este 11 órakor lehet s már másnap félhat-órakor ismét talpon kell lenni s végezni a fennebb elmondottakat. Az délmészére nézve csak annyi megjegyzést teszsek, hogy ez a szakácsné életkorától függ. Van tehát jó meg rossz is. Reggel tea, sült szalonna, vaj és kenyér. Délben sült hús, burgonya és tejes rizs. Oszonnára ismét tea és a vacsora hideg sültből áll.

Az angol nyelvet csak a házbéli személyzetnél lehet úgy a mint eljáratni, mivel a vendégekkel a sok dolgot miatt csak keveset lehet toltani a társalgásra nézve. Szabad időt egynéhány órát adnak minden héten egyszer. Ami különben a szabadságot illeti, nem osztgatják nagyon bőven. Van ugyanis sok hely, a hol egy vén szakácsnének kívül mást se tartanak és ez is csak olyanképen van alkalmazva, hogy deklét jön, ebed után megy. Szóval egy bejáró főnöcz. Egy ilyen hely aztán rosszabb a börtönnél. A szegény főnöcz az egész nap jó részét egyedül tölti s azt is jobbara egy konyha formájú pinczébe. Na itt osztgat meg az angol nyelv tanulás.

Folyt. köv.

TÁROGATÓ.

Nyiregyházi taligások.

*It voltam s látam dicső emléken
A feléhtelen s nagyzerő királyt,
Ki ő népkent megalatott egykor . . .
A két keréken járó taligát!*

*Oh! mi dicső mű, mert 'az, ha az nem volna
Csak nem maradtól százdokozó út . . .
Mint onygi sokat rumenté volna meg . . .
A két keréken járó taligát!*

*It zesztük most — szép hosszú sorban,
Nyiregyháznak legfőbb piaczat!
S az okozónék nézik tátott szájjal . . .
A két keréken járó taligát!*

*És kérlek, mi az? kerül — agyom, agyom:
Nem ismerték a nagy „Dobozé” királyt?
Ki megalatott megalatott egykor . . .
A két keréken járó taligát!*

*Oh Nyiregyház! in hibólok előttél,
Ki imdohz minden nemes ideált,
S mint emlék, tartod hebesen örökölty . . .
A két keréken járó taligát!*

*Ah, de mi haszna, nem elég ám az, hogy
Valamit az ember csak úgy ha áll:
A gondolatnak érezni hō edény . . .
A két keréken járó taligát!*

*És lett, hōt úgy lett: addalonnál állott,
A meleg érzésű Hőleg barát
S szótól: barátom, jó volna megfelnia, . . .
A két keréken járó taligát!*

*Mi dicső ezeme, a ak mi boldog érzés
Écsültől okozónék hō keltarom át,
„Ki a csuszra!” s élettem váromat . . .
A két keréken járó taligát!*

Kis Kürtös.

Édes anyám! . . .

*Édes anyám, kedves anyám
Ne bakhádon érem,
Majd meglátja, hogy enyem is
Megeszt az Isten.*

*Nem teszek in mindig, mint most
Az éli csufjára,
Ah, kerülök még en is a
Gazdagok sarára.*

*Majd meglátja, nem élünk mi
Csak ilyen szegényen,
Kiváló, hogyha nékem is lesz
Kétszem . . . s főlésem . . .*

B . . . z.

Méla csend ül . . .

*Méla csend ül a busz dőzi tájon,
Módor nem zeng a lombtalan fájlan,
És a napnak hōly üsmolygára:
A mezőnek elterjedt cipője.*

*Mindon oly zórt, elhagyták és néma,
Csak a csapás szél süvölt fel néha,
Furakodva a lakor megrögzésre,
A tar tájra unatószeren rebben.*

*Szomorra lép az őz puztva lépe:
Majla, hogyha máz az észak lép he,
Egy tördél, mert az őz tájjan
Süvöl álton fehérik léptől idónt!*

W. Tarján Gida.

Ifju menyasszony.

*Fiatl a lyónok, gyöngye mint a haraszt,
Ültetke kinnágyi eős féjfi karcnak,
Szerecskőjében csak most fakad az évet . . .
Mikor lesz mi annak tirdigja megérke?
S a fiatal lyónok, hogy ha férjhez menne, . . .
Ah, már in aszonyok, menyasszonyok kériek.*

*Ifju szép lyónok, ah, de mért e kériés,
Hözen menyasszony tudom, mit mondott az évet,
„Igen fiatalon hagyom itt az évet? . . .
Höz még úgy éltlen, még lény se celtam,
Még csak most léptem be az élet kis kertjébe
Szép tarasz nagyívást most érzem csak rajtam.”*

*Ézt érette szíre, bár nem mondta agra,
Ifju taraszú fény gyönyörökben arza,
S taraszúktól kirtelen forró nyárhoa lépni . . .
Oh, Okozónák s ígét a nyári nap heze:
Röbörse te úgy erre, légy csak ezle nyugolton,
Nyár régeit fannagad toab s főknak levele.*

*Ameltyik s mig magunk léányok mondhatod,
Lyónokhoz, ne sietted az íút s a napot . . .
Ah, mert ez életed tábbi el nem éved,
Ha hōlyvénnyel boldog lesz az a jóvá . . .
Az évet ciszso, ciszso sír a multha,
„Idol enny te szép gyerekek a ledányoktól illi!”*

Botoz.

Mindazán tisztelt ismerősim és jó barátainak, kiktől személyesen el nem búcsúztatham, ez utol mondok szives Isten hozzád!

Hoch Lajos.

Szerkesztői üzenetek.

Jánosik J. Érekebjáró. A jövő számmukba maradt s ameddig ez megjelzik, a többi (folytatást) is kérjük beküldeni.

Dervarits M. Hiába, az emlék a legszebb. De az idő is szép volt. Lével meg! Űdvozojúk.

Somogyi A. Vartuk, vartuk de hiába vartuk! A kiznál nagy, a patja pedig — hu nagyis — kicsiny; ki-maradt ez is az. — No de ez mit se tesz, mert az aktuálitól itt nincs szó. Űdv!

Kovács M. Minól uti, nem érezést be. Lével az ügyben meg. Csákköröl is. De most hely se jutott von számara.

Füvévész E. Lantov. A czim a rendes volt. Hogy mi kehesen óka, nem tudjuk. Pedig már elmult a spanyol háboru. Vane-mr gyarapodás? A lapok külön-külön ezimen mentek. Űdvozteljük.

Lótl F. Borostap. Lével meg.

Pösch K. Károly. A sültét tisztán érezni kérem-nyebb. Az úgy iránti jó akarat, s tuzta szándékú elismerésünk, s onzetlen fáradozásaidt őszinte köszönetünk! A p. t. esetleges alkalmunkal risszóvalonál kéjzölle.

Zótlak F. Sz. Főfőnök. Kéremt elintéztük s űdv. . . é! átszúnt a hü. . . hájtársainak Űdvoztélők ók is ont!
Tóthné Cs. Anna. Tüdösítés meg.

Dávid, Level éreket.
Szandly. Kérlezzet vásarnap érkezik Szegedre s ekkor pár nap múlva ismét tovább vezgi a szent ügyi teendők. Lapok mentek.

Haberföld L. Koltovszár. H. J.-nd gyöngyösök lak-ciméit kérjük megírni. Lap oda ment.

HIRDETÉSEKET

az „UJKOR“ részére jutányos áron elfogad a kiadóhivatal. (Szeged, Polgár-utca 21. sz.)